

5 PREGUNTES

Roger Olivet
Maratonià i triatleta popular

“Nova York és una passada”

Com va anar l'experiència?

Imagina't una cavalcada de Reis, però en comptes d'haver-hi carrosses, hi ha corredors! És una autèntica passada, m'ho havien explicat, però no me'n feia la idea. La gent no para d'animar durant tot el recorregut; a més, s'hi deixen la pell: criden, aplaudeixen, canten...

Va complir l'objectiu amb la marca?

No n'estic gaire content. Vaig començar molt fort amb 39 minuts en els 10 quilòmetres i 1h24 en la mitja. Volia baixar de 2h50, que suposava millorar 8 minuts la meua marca personal, però no vaig aguantar el ritme. Però poder-la córrer ja és un èxit.

L'havia preparat específicament?

No, i segurament aquí hi hagi l'explicació de la punxada... De fet només volia gaudir-la, però quan ets a la sortida només sé una manera de córrer: a tot gas!

Què diria un jove maratonià a la gent que no entén la febre per l'atletisme?

Sí, amb aquesta ja n'he fet cinc, comptant la de l'Ironman. Tinc 29 anys i en fa un parell que m'hi vaig posar més fort. I qualsevol cosa que respongui si el lector no és un corredor no ho entendre, i si és corredor ja sabrà la resposta.

I sobre les llicències d'un dia de la federació, què n'opina?

Ja està bé que ens treguin els quartos d'aquesta manera! Que ens deixin córrer en pau! De fet ja fa temps que defujo curses multitudinàries en què el preu de la inscripció és abusiu. Com s'entén que costi igual una marató, que en poc temps la tens llesta, que per exemple, l'ultra-trail de les fonts (tres dies, amb menjar inclòs i diverses samarretes)?

Borja Sánchez

LA IMATGE

REPSOL MEDIA

Cervera homenatja el millor pilot de Moto 2, segons els seus rivals

Marc Márquez no ha guanyat el títol mundial de Moto 2, però ha tornat a casa amb el reconeixement dels seus rivals –que li han concedit el premi Michel Meatraux com a millor pilot de la categoria, guardó que Maverick Viñales ha rebut en 125 cc– i dels seus amics i veïns de Cervera, que li van preparar una festa de benvinguda. Des d'un escenari, Márquez va agrair el suport dels seus seguidors. “Estic molt content per aquesta rebuda. Després d'una temporada en què he acabat lesionat i sense poder disputar les últimes curses, veure que la meua gent em dóna suport tant en els bons moments com en els dolents em dóna forces per acabar-me de recuperar i per posar-me a treballar pensant en la pròxima temporada. Gràcies a tots ells, em sento molt feliç”, va assenyalar el pilot. ■ T.R.

TEMPS AFEGIT

Granollers, el mèrit d'aixecar-se

La línia que separa l'èxit de l'ostracisme en el tennis actual, tret d'un grup selecte de privilegiats que facin el que facin tenen la capacitat d'estar entre els millors durant gairebé tota la seva trajectòria i que estan, per tant, exempts de pagar el tribut, és molt estreta i depèn de moltes variables. Marcel Granollers va guanyar ahir a l'àgora de València contra l'argentí Juan Mónaco el torneig més important de la seva carrera esportiva. Però fa tan sols un any i un mes, disputava un torneig *challenger* a Tarragona situat en el lloc 74è del món. Tenia aquella final gairebé perduda quan va començar a ploure. El partit contra el txec Jaroslav Pospisil (ara 209è de l'ATP) es va suspendre i després de la represa Granollers va imposar el seu segell, el servei volea que gairebé ningú sap dur a terme en pistes lentes i que ell assumeix amb naturalitat perquè té un canell prodigiós, és ràpid i

cobreix molta pista (1m90), qualitats que espren també al màxim en la modalitat de dobles. A la graderia, Fernando Vicente, el seu entrenador en aquell moment, celebrava la victòria amb èmfasi

al costat dels familiars del jugador. Granollers iniciava una trajectòria ascendent en el rànquing individual que ja tenia consolidada en el circuit de dobles, en el qual lluita la cinquena posició mundial. El barceloní i periquito ja havia tingut un gran moment

El barceloní i periquito ja havia tingut un gran moment de glòria el 2008 a Houston

de glòria el 2008 quan va guanyar el torneig de Houston contra el nord-americà James Blake. Va pujar 30 llocs d'una tacada (del 84è al 54è) en un any en què al gener era el 131è. Aquella victòria el va catapultar però també, com ell mateix admetia, el va pressionar. Per això, l'11 de gener del 2010, Granollers havia tornat a caure al lloc 117è. El seu mèrit, doncs, no ha estat tan sols arribar a l'àgora i endur-se el títol, sinó tenir la tosuderia d'haver-se sabut aixecar quan calia. Houston va ser un èxit i a la vegada un problema i Granollers, que llavors tenia 22 anys, té ara més tennis i experiència a la sang per consolidar aquest salt definitiu. De moment, ahir es va situar en el lloc 28è, el millor rànquing de tota la seva trajectòria. Per cert, els seus familiars també eren a l'àgora, a primera fila, i aquest factor afectiu també compta, i molt.

Joan Martí. PERIODISTA

Fes-te'n subscriptor

Juga amb El 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.